1

Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7. | Fylke: Sör-Tröndelag
Tilleggsspørsmålnr. | Herad: Malvik
Emne: Skav. | Bygdelag:
Oppskr. av: Johan Tapper | Gard: Vollan
(adresse): Vikhamar | G.nr. 24 Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Etter eiga röynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Skav er gamalt kjent her i bygda som naudfor. Når det leid ut på vinteren og det tok til å verta lite höy, så var det å fara til skogs å finna i skav og kjöyr heim. Var det husmann som ingen hest hadde, så var det og draga den heim på kjölke. Skavet var borken av rogn, osp og selje. Den vart hogge i lange strangar, to til tre meter lang, all kvist vart samla med. Skavinga vart gjort i vedskjolet eller kjökkenet etter som veret var mildt eller kaldt. Til skavinga vart brukt band-kniv eller tollekniv. Dei finaste kvistane vart gjeve med veden i. Rognskav var heldt for likast som fôr, og gav stor dygd. (mykje rømme på mjölka). Men det var snart til å setja beisk-smak på mjölka, når det vart gjeve i stor mengd. Her i bygda er det mest gran og furuskog så det var ikkje så lett og finne skavskogen som sto hist og her innimillom granskogen. Dei som brukte skav var husmenn, småbönder og markagards-bönder. Eg veit om ein husmann som levde for litt over hundra år sia. Han drog med kjölken på skårrån om kvelden opp til Gjerv-fjellet, ein veglengd på 14 km. Så satt han under fjellet og skav ~~[illegible]~~ i måneskinet om

1301

natta og drog heim skavet på skaren om morgonen.
Skavet vart brükt til kyrm, men har ikkji vore brükt i dei siste femti år, og det er litt lenger sidan det vart brükt i stor ütstrekning. Og såleis er det lite kjent korleis dei innretta sig under skavinga i eldgamal tid.
Bøyningar: Skav, skåvvå — skov — skevve.

1301

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING